

Boekverslag Nederlands Joe Speedboot door Tommy Wieringa

Boekverslag door een scholier

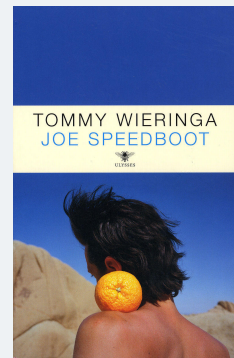
3e klas havo/vwo

1231 woorden

9 jaar geleden

★ 7,5

14 keer beoordeeld

Auteur	Tommy Wieringa
Genre	Psychologische roman, Coming of age
Eerste uitgave	2005
Vak	Nederlands

“Joe Speedboot”

De schrijver

Joe Speedboot is geschreven door Tommy Wieringa. Tommy Wieringa is geboren in Goor op 20 mei 1967. De schrijver bracht een groot deel van zijn jeugd door op de Antillen. Hij studeerde geschiedenis in Groningen en journalistiek in Utrecht.

Hij schreef drie romans voordat hij in 2005 doorbrak met Joe Speedboot:

Dormantique´s manco (1995), Amok (1997) en Alles over Tristan (2002).

Joe Speedboot werd wereldwijd vertaald. Ook werd de roman bekroond met de Ferdinand Bordewijk Prijs.

Na Joe Speedboot schreef Tommy Wieringa onder andere:

Pleidooi voor de potscherf (2005), Ik was nooit in Isfahaan (2006), De familie onderweg (2006), De dynamica van begeerte (2007), Caesarion (2009) en Ga niet naar zee (2010).

Tommy Wieringa schrijft romans en reisverhalen.

Samenvatting

Joe Speedboot gaat over Fransje Hermans. Hij woont met zijn familie in Lomark, een rustig plaatsje. Fransje is door een maaimachine overreden en hierdoor kan hij niet meer praten en zit in een rolstoel. Hij kan wel zijn rechterarm goed bewegen. Fransje ligt eerst een lange tijd in coma in het ziekenhuis. In de tijd dat hij daar ligt is er een nieuwe jongen in Lomark komen wonen, Joe Speedboot. Joe is de jongen die zijn eigen naam heeft gekozen, bommen maakt en veel kan bouwen.

Als Fransje uit zijn coma is, wat niemand had verwacht, raakt hij erg gefascineerd door Joe Speedboot. Ze worden goede vrienden. Bij deze vriendengroep horen ook Engel Eleveld en Christof Maandag. Als Fransje 15 is, gaat hij achter in het tuinhuisje wonen. Hier schrijft hij zijn dagboeken over wat er allemaal gebeurt in Lomark.

Ondertussen is ook Pico Jane (PJ) in Lomark komen wonen. Ze komt uit Zuid-Afrika. Al snel vinden Christof en Fransje haar wel leuk. Joe is intussen bezig om een vliegtuig te bouwen, om de moeder van PJ te begluren, want ze zeggen dat zij wel eens naakt door de tuin loopt. Het lukt hen het vliegtuig te bouwen en het te laten vliegen. Na de eindexamens gaan ze allemaal ergens anders studeren. Alleen Fransje blijft en gaat voor zijn vader briketten persen. Al snel komt Joe terug. Hij wil van Fransje een armworstelaar maken. Joe krijgt een relatie met PJ. Fransje komt erachter dat PJ toch niet dat lieve meisje is wat ze hadden gedacht. Ze gaat vreemd en dat is ook de reden waarom Joe het uitmaakt.

We zijn nu een paar jaar verder, PJ heeft een zoon van Christof, Joe woont weer in Lomark en Fransje woont nog steeds in het huisje achter de begraafplaats.

De personages

De belangrijkste persoon in het boek is Fransje Hermans. Het boek beslaat enkele jaren dus hij wordt steeds ouder. Hoe oud hij precies is, wordt niet vermeld, maar ik schat dat hij 14 jaar is aan het begin en aan het eind ergens eind twintig. Door zijn ongeluk kan hij niet meer praten en nauwelijks bewegen, alleen zijn rechterarm kan hij gebruiken. Hij gaat daarom mee doen met armworstelwedstrijden. Omdat hij niet kan praten schrijft hij alles op in dagboeken. Hij leert ondanks zijn handicap toch voor zichzelf te zorgen en dingen te doen. Fransje wordt ouder en ontwikkelt een goede vriendschap met Joe.

Joe Speedboot is na Fransje de belangrijkste persoon in de roman. Er zijn ook nog wel andere personen die er vaak in voor komen, maar die voegen minder toe aan het verhaal.

Joe is de beste vriend van Fransje en zorgt ook wel een beetje voor hem. Hij is best slim, maar weet niet precies wat hij met zijn leven aanmoet.

Fransje Hermans is bij mij overgekomen als een gesloten jongen. Die wel veel wil maar niet zo veel kan.

Joe Speedboot kwam over bij mij als een stoere jongen. Die ook wel heel lief kan zijn. Hij ziet maar hoe het loopt, het maakt hem niet zo heel erg veel uit.

Plaats en tijd

Het verhaal speelt zich voornamelijk af in Lomark. Maar ook even in de landen waar hij komt met het armworstelen. En even in Amsterdam. Het verhaal duurt ongeveer 25 jaar. En heeft ook een aantal flashbacks.

De titel

Ik denk dat Tommy Wieringa het boek zo heeft genoemd omdat Joe Speedboot de jongen is waardoor Fransje erg gefascineerd is. En omdat Joe Speedboot wel een belangrijke rol heeft in het verhaal.

Ik denk dat ik Fransje Hermans als titel wel wat beter had gevonden, omdat dit wel de hoofdpersoon is en hier gaat we het hele boek over. Ik vind Joe Speedboot eigenlijk wel goed. En anders misschien ook Leven met een handicap. Want je krijgt ook wel de nadelen te horen hoe het is om te leven met een handicap.

De hoofdpersoon

Als ik Fransje zou zijn geweest dan had ik niet precies geweten hoe ik alles zou moeten doen. Ik zou wel meer mijn gevoelens hebben beschreven en er over "gepraat". Want om wel dagboeken te maken maar ze aan niemand te laten lezen lijkt mij erg onhandig. Zo zou niemand kunnen weten hoe jij je voelt. Maar ik vind behalve dat eigenlijk alles wel herkenbaar. En ik vond het verhaal wel zo geschreven dat je je wel kon inleven in het verhaal en in Fransje. Ik vind het ook heel knap hoe hij zonder moeite zijn handicap accepteert.

Motto

Aan het begin van het boek staat het motto:

Er wordt gezegd dat de samoerai
een tweevoudig Weg heeft,
van het penseel en het zwaard.

Miyamoto Musashi

Het boek is in drie delen opgebouwd, Penseel, Zwaard en En toen.

Ik denk dat de weg van het penseel en het zwaard de wegen zijn van hoe zijn leven verloopt.

In het boek staat:

Musashi zegt: “de Weg van de samoerai is het vastberaden accepteren van de dood“

Dit heb ik op het internet opgezocht.

Het kan ook dat de weg van het penseel de weg is van het opschrijven is zijn dagboek en de weg van het zwaard de weg is van het armworstelen waaraan hij begint. En dat er ook nog een derde weg is, maar dat die bij Fransje niet van toepassing is: de liefde.

Mening

Ik vond het in het begin erg moeilijk om in het verhaal te komen, ik stelde het een beetje uit. Dit kwam omdat je aan het begin van het boek telkens flashbacks hebt en niet helemaal weet waar je bent in het verhaal. Later begon ik het makkelijker te vinden en las ik sneller door, ook omdat ik benieuwt was hoe het verder liep. Ik vond het een beetje vreemd boek omdat er ook wel vieze dingen in voor komen, maar ik vind het wel erg realistisch geschreven. Het boek is ook leuk omdat er wel grapjes in worden gemaakt, waardoor het fijner is om te lezen.

Voor wie?

Ik raad het boek aan, aan mensen die veel houden van lezen houden, maar als je het iets moeilijker vindt om te lezen is dit ook wel een erg leuk boek. Er worden grapjes gemaakt, maar ze blijven wel realistisch. Voor kinderen onder de 12 is het misschien net iets te moeilijk omdat er wel moeilijke woorden in voor komen.